

***ПОЛЮШКЕВИЧ Анастасія Олександрівна,**
здобувач вищої освіти юридичного
факультету, Національний університет
біоресурсів і природокористування України
Науковий керівник:*

***ЧЕРНЕЛЯ Ірина Миколаївна,**
старший викладач кафедри англійської
філології, Національний університет
біоресурсів і природокористування України*

КЛЮЧОВІ НАВИЧКИ ВЕДЕННЯ ПЕРЕГОВОРІВ ТА АРГУМЕНТАЦІЇ В ЮРИДИЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ

Юридична діяльність в Україні досить час виходить за межі правових систем та кордонів держави, і постає необхідність мати знання іноземних мов. Співпраця між державами, укладання міжнародних угод, міжнародне співтовариство роблять невід'ємним у професійній діяльності юриста володіння іноземною мовою. Знання юридичної термінології, правових понять та виразів іноземною мовою створює широкі можливості та надає конкурентну перевагу.

Юристи, які працюють у сфері міжнародного права, прав людини чи корпоративного права досить часто потребують володіння англійською мовою, адже стикаються з іноземними законодавчими актами, судовими рішеннями та договорами. Досить хибним є твердження, що базових знань англійської буде достатньо для подальшої роботи. Знання мови дозволяє точно інтерпретувати юридичні тексти, уникаючи неправильного перекладу, задля правомірного застосування норм міжнародного права.

Точність і ясність юридичних визначень, їх адекватне мовне втілення, правильне й одноманітне вживання правової термінології багато в чому визначають ефективність законодавства, сприяють повноцінному захисту прав окремих громадян, юридичних осіб, суспільства і держави[1,с.46]. Правова система, побудована на чітких та однозначних формулюваннях, дозволяє уникати правових колізій, забезпечує передбачуваність судових рішень та сприяє формуванню довіри до органів державної влади. Відсутність мовної однозначності в законодавчих актах може призводити до різночитань і

зловживань, що ускладнює правозастосовну практику.

Своєрідність юридичної термінології полягає в її словотвірних моделях і співвідношенні іншомовних і національних елементів. Тексти також складаються з типових для юридичної мови кліше та вимагають спеціальних логічних структур для встановлення зв'язків. Синтаксис юридичного тексту характеризується закінченою структурою та різноманітністю засобів, що утворюють логічні зв'язки, наприклад умови та причини [2].

У традиційній логіці розроблені правила побудови доведень загальнотеоретичного значення, що поділяються на три групи: стосовно тези, стосовно аргументів, стосовно демонстрації. Цими правилами у більшості користуються і для побудови практичної аргументації, зокрема, в процесі судового доказування.

Правила, що стосуються тези, вимагають її чіткого формулювання, логічної несуперечливості та незмінності протягом усього доведення. Це запобігає підміні понять і маніпуляціям, які можуть спотворювати зміст доказів.

У юридичній практиці часто виникає необхідність ведення переговорів із іноземними партнерами, представниками організацій, органів державної влади, а також іноземними клієнтами. Володіння іноземною мовою дає змогу ефективно здійснювати представництво інтересів клієнта іноземною мовою, аргументувати правову позицію та здійснювати ділову комунікацію.

Мовний етикет – це «система словесних форм ввічливості, узвичаєних у певному суспільстві, певній спільноті (етнічній, територіальній, соціальній). Мовленнєвий етикет – це мовний етикет, застосовуваний у конкретних актах спілкування [3, с. 29-32]

Уміння чітко та логічно висловлювати свої думки є основою успішних переговорів. Юрист повинен не лише володіти юридичною термінологією, а й вміти пояснювати складні правові питання зрозумілою мовою.

Це особливо важливо у взаємодії з клієнтами, колегами, судьями та іншими учасниками правових процесів, оскільки правильний добір мовних засобів сприяє ефективному

спілкуванню, зменшенню можливих непорозумінь і підвищенню рівня довіри.

Мовленнєвий етикет у юридичній діяльності передбачає дотримання норм професійної комунікації, зокрема вживання коректних звертань, ввічливих формулювань і відповідного стилю мовлення залежно від ситуації. У ділових переговорах важливо дотримуватися балансу між офіційністю та доступністю викладу, адже надмірна складність мови може ускладнити розуміння, а надмірна неформальність — знизити рівень довіри до фахівця.

Юридична діяльність у сучасному світі потребує не лише знання чинного законодавства, а й володіння іноземними мовами, що відкриває нові професійні можливості та забезпечує конкурентну перевагу. Юристи, які працюють у міжнародній сфері, потребують високого рівня володіння юридичною термінологією для точного розуміння та застосування правових норм.

Тому вміння ведення переговорів, аргументації та володіння іноземними мовами є складовою професійної

діяльності сучасного юриста, що дозволяє ефективно працювати в умовах міжнародної правової взаємодії.

Список використаних джерел:

1. Юридична аргументація. Логічні дослідження : монографія / О. М. Юркевич, В. Д. Титов, С. В. Куцепал та ін. ; за заг. ред. О. М. Юркевич. – 2-ге вид., переробл. та допов. Харків : Право, 2015. 336 с.
2. Гумовська І. М. Англійська юридична термінологія: генезис, дериваційні та семантико-функціональні аспекти: дис. канд. філол. наук: 10.02.04. Львів: Нац. ун-т. імені І. Франка, 2000. 19 с.
3. Рядевич-Винницький Я. Етикет і культура спілкування: Навч. посіб. 2-ге вид., перероб. і доп. К.: Знання, 2006. 291 с.